

Ministeren

Folketinget
Udlændinge- og Integrationsudvalget
Christiansborg
1240 København K



Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 15. oktober 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 28 (alm. del) efter ønske fra Søren Søndergaard (EL) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 28:

Vil ministeren med henblik på belysning af Paposhvili-dommens rækkevidde oplyse, om dommen indebærer, at en ansøgers eventuelle lovovertrædelser er helt irrelevante for spørgsmålet om, hvorvidt hun/han kan tildeles humanitær opholdstilladelse, og – i fald dette ikke er tilfældet – om der findes en grænse for, hvor alvorlige lovovertrædelser der skal være tale om, før de efter omstændighederne får negative konsekvenser for en ansøgers mulighed for at få humanitær opholdstilladelse?

Svar:

For en generel gennemgang af dommens indhold og betydning for Udlændinge- og Integrationsministeriets praksis vedrørende behandlingen af sager om humanitært ophold skal jeg henvise til besvarelsen af 2. februar 2018 af spørgsmål nr. 665 (alm. del) til Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg.

Der er i besvarelsen af UU1 spørgsmål 665 (alm. del) ligeledes redegjort for bl.a. betydningen af, at en udlænding er dømt for kriminalitet og samtidig er udvist af Danmark med et indrejseforbud. Det afgørende i forhold til, om der vil kunne meddeles humanitær opholdstilladelse til en udlænding, der har begået lovovertrædelser, er således, om udlændingen er udvist af Danmark med et indrejseforbud og ikke arten eller karakteren af lovovertrædelserne, herunder kriminalitet.

Følgende fremgår bl.a. af besvarelsen af UU1 spørgsmål nr. 665 (alm. del):

”Det følger således af udlændingelovens § 10, stk. 4, at en udlænding, der har indrejseforbud, ikke kan gives opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 9-9 f, §§ 9 i-9 n eller 9 p, medmindre ganske særlige grunde taler derfor, dog tidligst to år efter udrejsen, jf. udlændingelovens § 10, stk. 4. Kravet om, at der skal være forløbet to år fra udrejsen, gælder

12. november 2018

Humanitært ophold
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2018 - 18256
Akt-id 552662

dog ikke for en udlænding, som ikke er EU-borger, og som er udvist efter udlændingelovens § 25 b (om ulovligt ophold), jf. § 10, stk. 4, 2. pkt.

Efter praksis vil en udlænding, som er udvist af Danmark ved dom med et indrejseforbud, således være udelukket fra at blive meddelt humanitær opholdstilladelse, hvis vedkommende ikke har været udrejst i to år.

Det følger af udlændingelovens § 50, stk. 1, at en udlænding, der er udvist ved dom, som ikke har været udrejst af Danmark, og som påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold, jf. udlændingelovens § 26, kan begære spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten. Hvis retten ophæver udvisningen, vil udlændingen kunne meddeles humanitær opholdstilladelse efter § 9 b, stk. 1, hvis den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

[...]

Såfremt udlændingen ikke ønsker at indbringe spørgsmålet om ophævelse af udvisningen for retten, eller retten ikke har fundet anledning til at ophæve udvisningen, jf. udlændingelovens § 50, men ministeriet vurderer, at den pågældende vil være i en situation, hvor det vil stride mod artikel 3 at udsende den pågældende, vil ministeriet således fremadrettet henvise den pågældende til tålt ophold, indtil vedkommende kan udsendes af landet. Det skyldes, at udlændingelovens § 10 udtømmende regulerer adgangen til at meddele opholdstilladelse til udlændinge med indrejseforbud. En udlænding med et indrejseforbud, der har fået afslag på asyl, vil derfor ikke kunne meddeles humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, selv om den pågældende ikke for tiden kan udsendes.”

Inger Støjberg

/

Lisbeth A. Kunnerup